

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	5712214562
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5712214562.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Martin, pod sp. zn. 10C/217/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2014, č. k. 8Co/387/2014-172, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením z 12. mája 2014, č. k. 10C/217/2012-143 uložil navrhovateľovi pri aplikácii položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“) v spojení s § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“) povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20 eur za podané odvolanie vo veci samej. Vychádzal zo skutočnosti, že poplatková povinnosť vznikla po účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., ktorým došlo k novelizácii ZoSP v podobe zrušenia vecného oslobodenia konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom od súdnych poplatkov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením z 30. júna 2014, č. k. 8Co/387/2014-172 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa obsahuje stručné dôvody rozhodnutia o poplatkovej povinnosti, spočívajúce v opise rozhodných skutočností z pohľadu aplikovanej právnej úpravy, citáciu príslušných ustanovení ZoSP a následne i konkrétne deklarovanie vzniku poplatkovej

povinnosti odvolateľa za podané odvolanie vo veci samej, vrátane posúdenia intertemporality. Boli tak naplnené všetky zákonné predpoklady pre vyrubenie poplatku za odvolanie vo veci samej - vymedzenie poplatníka, vzniku poplatkovej povinnosti a tiež sadzby poplatku. Odvolací súd poznamenal, že relevantnej právnej úprave - § 18 ca ZoSP - zodpovedá i riešenie vzniku poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012 (ako je tomu i v prejednávanom prípade). Predmetné prechodné ustanovenie s cieľom predísť nežiaducej retroaktívite stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012 (kedy bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom oslobodené od platenia súdnych poplatkov), a to i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade však bol spoplatňovaný úkon - odvolanie - navrhnutý po 30. septembri 2012 (konkrétne 19. marca 2014).

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/311/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesné neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.